

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.
A SZABADELVŰ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Rózsa tér, Kardos-ház, 16. sz. alatt.

Idé intézendő a lap szellemi részét illető minden közlemény. Kéziratok levelek vissza nem adtnak. Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadhatók el.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre 10 f. — Félévre 5 f. — Negyedévre 2 f. 50 kr. — Egy hóra 1 f. HIRDETÉSI DÍJ: Ot-hasasos postaió egyezségi beállításért 5 kr. — Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr. — Nyilattér 4 hasasos postaióért 20 kr.

KIADÓ-HIVATAL:

Kutasi Imre könyvnyomdája, Főpiacz, Sz. Nagy Károly-ház.

Idé küldendő a lap anyagi részét illető minden közlemény gymsint az előfizetési pénzek, a kiadás körüli pauszok és a hirdetések.

Arulás a magyar nemzet ellen!

(Két czikk.)

Budapest, ápril 22.

Ébredjen föl a nemzet és tudja meg, hogy mire való képes egy pártúró Salamón a koronaért, s hogy mire képes a mai szélsőbal azon tehetségért, hogy kormányra jussón! Mert látja, mert tapasztalja, hogy a magyar nemzet többségét az ő czéljainak megnyerni nem lesz képes soha, hát mindenféle más szövetségesekről gondoskodik, és most már azt kell hinni, hogy nem csak mint újságot közölték a Ljubibratics levelét, hogy nem csak megmondóatlanságból karolták föl az országgyűlésen a lázadók ügyét s védelmezik azt a nemzet előtt, hanem hogy mind ezt tervszerű kiszámításból tették, mert arra a konfederációra számítanak, melyet Kossuth pendített meg, de a melyet nyíltan megtagadnak, mert tudják, hogy a nemzet ellene van, de a melynek titokban híveket akarnak szerezni.

Fölhívjuk tehát a nemzet figyelmét, hogy ébren legyen, mert itt egy nemzetellenes árulásról van szó, mely akár öntudatosan vagy öntudatlanul követetnek is el, de bizonyos megsemmisülésünket vonná maga után. Arról van szó ugyanis, hogy a szélsőbal az ő függetlenségét eszméjének kivására, mert látja, hogy a magyar nemzet nem boldogul, — hát a csehekkel akar szövetséget kötni, a mely szövetség arra való lenne, hogy a csehek támogatnák a függetlenség elérésében a szélsőbal, a szélsőbal pedig támogatná a függetlenség elérésében a csehek, — a mi más szóval a birodalom felbomlása. A csehek után jönne az ő függetlenségével a többi s habár ezek a függetlenségek arra lennének alapítva, hogy egymással szövetségben éljenek, — hát az a leg és legnagyobb tévedés, mert ez a szövetség csak addig tartana, míg egyik másik államnak az érdeke mást nem kívánna, mikor aztán a szövetségnek az olyan király alatt, kinek semmi összetartó hatalma, sem összetartó anyagi ereje nem lenne, megszűnnék és lenne belőle egy nemzetiségi konfederáció

szláv tengerből, a melyen mi képeznők a dióhéját.

Az »Egyetértés« tehát az ő tegnapi vezérékkel felhívta a csehek a szövetségre, de egyúttal kikötötte azt is, hogy Boszniát meg Herzegovinát Ljubibraticséknak kell átadni, hogy azok abból szabó országot alkothassanak.

Még egyszer figyelmeztetjük tehát a nemzetet, hogy ez árulás akar lenni a magyar nemzet ellen, bele vinni azt egy olyan szövetségbe, mely a szélsőbal vezéréinek meghozná a miniszteri bárszövegeket, a magyar nemzetnek pedig meghozná ama végső és kétségbeesett pillanatot, melyben a szláv tenger hullámai összeapnának feje felett. Miután pedig tapasztalni méltóztattak, hogy mi a politikának minden uozzanatát lépésről lépésre, beható figyelemmel kíséjük s észleleteinket olvasóinkkal tudatjuk, hát a ki ezeket olvasni szokta, annak semmi más magyarázat nem szükséges ahhoz, hogy jelen soraink horderejét felfogja s ne üres feltevéseknek tartsa, hanem oly következtetéseknek, melyek már nem egyszer ismerttetett megfigyeléseinken alapulnak.

Mert ime, hogy az »Egyetértés« nek a csehek elé terjesztett ama feltétele, hogy a bosnyákok és hercegovác népek szabaddá tétessenek, — minden más tervből származható fogása lehet, csak öszinte jóakaratra nem, — mert hiszen a szélsőbal csak a Ljubibratics levele óta hangoztatja ezt s addig mindig azon volt: hogy eme tartományok török kézben maradjanak.

Nem így volt-e? Méltóztassanak megtagadni! Hogy Bosznia és Herzegovina abba a helyzetbe jutott, hogy most azoképen rendelkezünk felette, a mint azt érdekeink kívánják, — az az okkupáció műve, azt pedig a szélsőbal elítélte. A szélsőbal tehát soha nem táplálta azt az eszmét, hogy a bosnyákok és hercegovácok valaha szabad, független nemzetet képezzenek, csak a mióta Ljubibraticsékkal léptek érintkezésbe.

Igy van-e? Ha nem így van, méltóztassanak megtagadni. Miután pedig ez a szövetség a cse-

hekkel (és bosnyákokkal) ame agitációnak lenne tulajdonítható, melyet a német »Schulverein« kezelt meg s így tulajdonképen biztosítékot (!) akarna nyújtani a német áramlat ellen (!) — hát hogy ez is minden alapot nélkülöz, hajánál fogva előrántott fogás, kitűnik abból, hogy az »Egyetértés« csak pár nappal ezelőtt úgy üdvözölte Magyarországot német ajku polgárait, mint kikén a »Schulverein« izgatása nem fog, hanem mint igaz hű fiait a hazának, egy szívvel lélekkel ellene nyilatkoznak. — Miután pedig ez olyan agitáció, mely itt bent semmiféle visszhangra nem talál, s miután a panszláv agitáció azért veszedelmes, mert itt henn talál visszhangra, hát hogy a szélsőbal olyan agitátorokkal, a kik veszedelmesekek reánk nézve, miért akar szövetezni olyanok ellen a kik nem veszedelmesekek reánk nézve? — hát semmi értelme nem lenne, ha nemzetiségünk és országunk létezésének rovására előtérbe nem helyeznék ama szomorú függetlenséget, mely eme szövetségek (!) segítségével (!) lenne kivándó.

A hadsereg újjászervezése. Becsi lapok jelentik, hogy a hadsereg tervezett újjászervezésével egyidejűleg a bekeallományban három hadtestet fognak felállítani és pedig Budapesten, Prágában és Gréczában. A parancsnokok tabornokok egyszersmind hadtestparancsnokok is lesznek.

Maradjunk a magunké mellett!*)

Debreczen, apr. 21.

Tekintetes szerkesztő ur! Olvastam a »Debreczeni Ellenőr«-ből, hogy olyan alkotmányos világot élünk, hogy már nem is mi választjuk a képviselőt, de hogy azzal is könynyítsenek a szegény nép terhen azok a jó szelbali uraságok, hát mindjárt megválasztják maguk közül ök maguk és leküldik keszen, hogy egyeb gondunk se legyen, csak a szavazás. A mit igen szépen meg is

*) Az »Egyetértés« képviselőjeit a helybeli lapok hasábjain polemára adott alkalmat. Örvendetes tőnek tartjuk, hogy a polemait az egyszerű polgárostlyai is figyelemmel kíserte mert ime most a fenti czikkben egy helybeli civis is, — mint magát az író nevezi, — elmondja nézeteit e dologban. Nem csútra szavak, nem frazsa, egyszerű szavak ezek, de az öszinte meggyőződés és a józan ész szavai.

köszönünk, a mint tetszett írni, azoknak a nagy ágos demokratá uraknak, kik a mint látszik, épen oly demokraták, mint a milyen alkotmányosak, és a mint hogy ki tudják ránk nevezni a képviselőt, azt hiszem, olyan szépen ki tudnák ránk vetni az adót is.

Meg az történt velem épen nem régen, ha tetszik ismerni V... A... szomszédomat, a kinek az erdei tagját megvettem, hogy azt mondta, most hát lóra sincs már szükségem hát vegye meg kelmed azt is. Nekem bizony szándékomban volt lovat venni, mert hát tetszik tudni, a hol gazdaság van, oda ló is kell. de kifogásom volt a szomszéd lova ellen, mert a bizony hajtós volt egy kicsinyt, no de azért jó ló, azt meg kell hagyni. Hanem egy kicsinyt serényebbet kívántam volna. Mindig mondta ugyan V. szomszéd, hogy hallja ke, vegye meg ke az én lovam, mert nem azért mondom tudja ke, hogy az enyem, de bele van már szokva ebbe a homokba, a minek sora van, tudja ke, mert a mely ló a homokot nem szokta, az belefut.

No, no szomszéd — mondám — elhiszem én azt kelmednek, hogy a kelmed lova megállja a placczot, de tudja kelmed, a feleségemnek is szava van, együtt kerestük a garast, az meg már azt vallja, hogy egy kicsinyt serényebbet szeretne, a melyik batrabban halad. Mire azt mondta a szomszéd, hogy jó az asszonyra hallgatni, de nem mindig. Az én lovam már ismeri kelmed, hát meg ne bánja aztán, ha mást veszen.

No hát abban maradt! Elmentem aztán az asszonyom a vásárra. Mikor megtudták, hogy ló kell, hát annyi kupecz fogott körül, hogy csak az eget láttam és kinálták a lovat, mintha fizetni se ken érte. Ugy állították a becsületükre, hogy nincs olyan ló az alföldön, hogy hogy beme születt a homokban, hát hogy ne tudna, hogy mi a, csak hogy azt nem mondták, adó se kell emek, vagy hogy is mondjam: a b r a k e se, mégis úgy viszi a kocsit, mint a madár. Kettőt hát meg is vettem, de mikor fizettem érte, ugysegéljen bántott már a lelkiismeret akkor is, nem jobb lett volna-e a szomszéd uram két pejkóját megvenni, ő rajta is segitettem volna, még tán magamnak is jobb lett volna?

Ugy is lett. Az én két serény lovalommal ott hagytam engem a homokban T. uram, a ki a szomszéd lovat megvette, — a hol talált. De

— A kis koldus az oka, — veté közbe Eduard, mialatt helyen állt és az épen lefolyt jelenet felett nevetett.

Laura erősen meg ragadta karját: — Kiről beszelsz te. Ki csoda az a kis koldus?

— Regy.
— Ki tanított téged erre?
— Nagy mama. Te is tudod, hogy ő koldus.

— El veletek pusztuljatok innen, — kiáltott Laura, a két idősb gyermekét kilóditva, miután már Anna a magáival eltávozott.

— Ah, te is el mégysz Percival! Nem csuda, hiszen bizonyal szegyenled viselkedet.

A gróf azonban nem ment ki, csak a szobába sétált le s fel. Laura figyelmesen vizsgálta őt helyéről, aztán fel állt és egyenesen az öreghez lépett, de úgy, hogy nővéreinek háttal esett:

— Nem jutott önnek soha eszébe lady Kirton, hogy még valaha számolni kellend viselkedésről?

— Igen is az már többször jutott eszembe lady Laura, hogy ön igen sokat lármázik haszontalanul!

— Ha ezt leánya onnan felülről nezi — pedig nezi — mily szomorúsága lehet neki, midőn azt látja, hogy gyermekeit oly rosszul neveli. Az egyik nem sokára hozzá megy...

Hangos kiáltással szakította őt felbe az öreg.

— Kétségkívül asszonyom. Ön mindennap látja őt, azért nem tudja megítélni, azonban másnak nem lehet kétsége e felett.

Ha nem tartanám méltóságom alattinak, meg kérdeznem, miért tanítja ön Eduardot arra, hogy Reginaldot koldusnak nevezze — Tekintetbe véve, hogy leánya csak asszonyságot, Anna ellenben nagy vagyont hozott férjének!

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Elster balgasága.

Angol regény.

Irta: Mrs. Wood Henry.

Fordította: T. M.-ne.

HARMADIK KÖTET.

(Folytatás.)

X. FEJEZET.

A gyöngyös gyűrű.

Elővette a fogót és elkezdte a tüzet bolygatni és mellette kiszórt egy csomó hamut, — csak hogy ne kényserítessék a nyílt feletre.

Talán abban is maradt volna az egész, ha Eduárd fel nem áll és a gyermekhez nem megy. A fiatal lord igen gyenge volt s véletlenségből a kis Annához ütődött, ki épen mint a golya fel lábón állt és a tisztaság következtében elveszté az egyensúlyt, egyenesen Manderá esett. Annának nem történt semmi baja, azonban esésében feldönté a skatulyát és a gyöngy szétgurult a szőnyegen. Mandé mérgeesen ugrott fel vesztesége láttára és erősen megrázta a kis Annát. A gyermek erre elkezdett sírni.

— Miért ütöd őt? — kiáltott Reginald. — Eduárd az oka; ő taszította meg Annát!

— Mi az! — kiáltott vissza Eduárd. — Én vagyok az oka. Majd megmutatom én azt neked. Nesze: mond csak még egyszer, s e szavaknál jól arczon ütötte Reginaldot.

Erre nagy kiabálás és sírás következett. Az öreg egó arczczal nézte a jelenetet, lady

Margit, kinek sohasem voltak gyermekei — mindkét fiút bedugta, mialatt Laura az Anna kezét fogta.

— És te ezt el tudod nézni, mily illetlen e viselet tisztességes születésű gyermekekhez, miért nem segítesz ezen. Te igen megváltoztál Anna!

— Ha közbe lépek, hogy gyermekeimet oltalmazzam, akkor visszatartanak — felelt Anna reszkető hangon. — Ez még semmiesem ahhoz képest, — a mi itt sokszor történni szokott.

— Ki tart téged vissza — Percival?
— Az öreg. Azonban férjem sohasem szól közbe. Egy percig Laura én nem hiszem, hogy ezt veled megerthessem; ha köztem és az öreg közt volna valami czivódás, akkor bizonyosan felemelkedne Percival és egész hatalmával oltalmazna engem. Bizonyal ugy elkergetné őt a háztól, mint egy rossz eszedet, de ha a gyermekekről van szó, az esetben nyugodan téri celszövényeit, igaz, hogy nem sokszor történik jelenlétében ily jelenet.

Ezalatt a lárna tovább foly; a gyermekek egymással küzdöttek. Anna oda lépett és kivoná gyermekeit.

— Kérem küldje e két vércsét a gyermekszobába — sivitott az öreg.

— En egyáltalában nem értem, hogy miért eresztik őket a nappali szobába, — mondá lady Margit egre nézve. — Eduárd és Mandé csendes lett volna azok nélkül.

Anna mit sem szól, csak férjéhez nézett s komoly szemrehányás volt halvány arczára írva, aztán karjára emelte kis leányát, hogy a szobából kivigye. Laura azonban egyenesen szive sugallatát követve, meggátolta őt szándékában.

— Nekem kell pirulni ön miatt lady Kirton! Miattd is Margit. Egyáltalában mindnyá-

jokért. Ti égbe kiáltó igazságtalanságot követek el a gyermekek ellen és a mellett még aljas serteseknek teszik ki Hartledon ladyt. Ez már a második eset, a melyben azt látom, hogy felháborítják az idősebbeket a fiatalabb testvérek ellen. Legelőször ma reggel láttam a gyermekszobában; — pedig alig egy pár órája, hogy itt vagyok. Es ön lord Hartledon, atya és családó, ön felelős a gyermekekért, hogy bir ön ott ülni és tenni, hogy nejt így sertesek! Ezert vette ön nőül Annát?

A gróf felemelkedett helyéről, különös fájdalmas vonas volt arczában felösmérhető. — Te igen tevedsz Anna. En azt kívánom, hogy német mindenki tisztelje, Anna tudja ezt.

— Tisztelet! — kiálta Laura. — Ha semmi hatalmam nem engedsz neki házban, ha megengeded, hogy gyermekeit labbal tapodják és üssék, — üssék lord Hartledon, a nélkül, hogy tehetne ellene valamit! — Kicsoda ön voltaképen asszonyom — folytata az öreghez fordulva és ki vágte te Margareta, hogy magatokat beleavatjátok és arra vetemedtek, hogy e két gyermeket Anna ellen bösztítitek?

Az öreget annyira meg lepte e vad, hogy hirtelen szohi sem tudot Margit lady ellenben megvetően nézett az egre.

— Te és Anna, mindketten egy hosszabb látogatásra hivatok engem hazatokba, — folytata Laura ismét Percivalhoz fordulva. — Azonban én kijelentem, hogy ha ez még tovább is így megy, egy percig sem maradok; nem akarok tanuja lenni miként sertik verig gyermekbaratnemat, és hogyan kapatják rosra a gyermekeket. Vettesse csak le ruháját, folytata Laura Reginaldra mutatva, — es ön egy nagy véres csikot fog vallani találni. En ma reggel láttam, s midőn ez iránt kérdest tettem, azt kaptam válaszul, hogy lord Elster illette őt meg korbácsával.

meg utoljára el is kellett adnom, mert mindig akkor akadtam meg velök, mikor a terhet vittem, pedig hát akkor kellett volna huzniuk. Ugy könnyedén csak elmentek, de mikor egy kicsinyt nehezebb volt a szekér, hát mindjárt megálltak, hogy ők nem arra valók, hogy lehuzzák a bürököt adóba. No hát ha nem arra valók vagytok, hát egyen meg benneteket a féreg! A ki dolgozni nem akar, az a mai világban nem el meg és volt már azóta vagy tiz lovan, T. uramnak pedig még mindig csak az a régi van meg. Mondta is N. szomszéd eleget, hogy megmondtam kelmednek ugy-e? De nem hajtott ke a szavamra.

No hát feltettem magamban tekintetes uram, a mint hogy meghallottam, hogy ezt a Thaly urat ide hozzák, hogy elmondom ezt az esetet, de mert tekintetes uram úgy kívánta, hogy írassa tekintet be, hát úgy is jól van, mert hát lehet, hogy Thaly uram nagyon ismerős volt Rákóczyval, meg aztán azzal a Bottyán urral, tisztelem is őket, mert jó híreket hallottam, de azért meg azoknak a nemes uraknak is azt mondanám, hogy megkövetem szépen, de engedjék meg, hogy már csak maguk közül választsunk! — Meg lehet ugyan, hogy Thaly ur csak oly könnyen vinne a dolgot, mint a pacsirta, és hogy Simonffy uram huzós egy kicsinyt, de már csak azt tartjuk, hogy ha feketes is egy kicsinyt, de hát azért úgy ismerjük, mint jó pénzt, míg a mai világban sok fenyes új arannyal rászédtek már a szegény embert.

Igen tisztelem a tekintetes urat és maradtam igaz jó barátja.

H. G. czivis.

Törvényszéki teremből.

A Ringszínház póre.

— I. nap —

Bécs, ápril 24.

Ma kezdődött a nagy bűnpör, mely a Ring-színház katasztrófája alkalmából indittatott. A tárgyalás iránt óriási érdeklődés mutatkozott. A nagy esküdtszéki terem minden zugában megtelt közönséggel, melyben Bécs főváros minden társadalmi osztálya képviselve volt. Grizinger törvényszéki bíró irodáját az emberek csaknem ostromolták jegyekért. Természetesen igen sokan nem kaptak. A kül- és belföldi lapok a szenzációs pör tárgyalásánál igen nagy számmal képviselvek tudósítók által, minek folytán a hírlapok karzatát néhány sor üléssel ki kellett bővíten. A törvényszéki épület előtti utcán nagy néptömeg ácsorgott, mely csaknem megakasztja a forgalmat s feszült figyelemmel lesi a tárgyalási teremből jövő híreket.

Háromnegyed kilencezkor léptek a vádlottak a tárgyalási terembe s helyet foglaltak a számukra kijelölt padokon. Először Jauner Ferenc igazgató, azután Nitsche világi-tási felügyelő, Breithoffer tüzelfelügyelő és Gehring színházfelügyelő. Mögöttük ülnek védők dr. Singer, dr. Benedikt dr. Steger, dr. Bing. A terem átellenes oldalán ülnek dr. Newald volt polgármester, Landsteiner rendőrtanácsos és Hentovic szertartásfelügyelő védőkkel dr. Picht, dr. Markbreiter és dr. Fialla ügyvédekkel.

Kevevel 9 óra előtt foglalta el helyét a bíróság. A bécsi bírói kar egyik ifjabb tagja, Holzinger törvényszéki tanácsos elnököl. Szavazó bírák Gross, Preiss és Franz törvényszéki tanácsosok.

En nem aljasodnék így le, — vette oda lady Margarete, mialatt az öreg égő arcát dörzsölte.

Most Hedges szakítá őket felbe. Egy látogatást jelentett, hogy mennyit mondott volna meg Laura, azt csak ő tudhatja, epen a legalkalmasabb szeszélyben volt ő most arra nézve.

— Graves ur és neje.

Igen is Graves volt és nagy, jó lelki neje. Laura nevére szorított vele kezét, sokszor felültette ő a szegény lelkeszt gyermek korában.

A gróf még előbb eltávozott a szobából, Anna a gyermek szobába vitte a kicsikét, aztán a magába ment és keserves könyekre fakadt.

Igy találta őt férje, viselete teljesen értetlen volt, gyöngéden vette őt Percival karjaiba és bocsánatot kért, ha talán megsértette, az akaratlanul történt, szemei félreösmerhetetlen szeretettel lóváltak, és hangja mély érzesben rezgett.

— Van idő, — zokogott Anna, — midőn vissza kívánom magam atyám házába.

— Nem tudom megfogni, hogy honnan eredhetnek e kellemetlenségek. Egyre azonban számolhatsz, akkor lesz jobban Eduard akár nem, az az nyomorult ravasz öreg mindenestre el hagyandja házat.

— Eduard soha sem lesz jobban, roszabul talán nem sokára, jobban soha.

— Tudom Hillary meg mondta. Légy még egy kis ideig türellemmel Anna, és hidd el, hogy mihelyt tehetem mindjárt segítni fogok.

En, férjed kérlek téged.

A grófné hozzá emeli szemeit: — Mi nem élhetünk tovább így.

Mond meg nekem a mi lelketed nyomja.

Te arra emlékeztetsz, hogy férjem vagy én pe-

Pontban fel tiz órakor kezdődött meg a tárgyalás.

Tiz órakor kezdte meg dr. Warbanek jegyző a roppant terjedelmű vádlevel felolvasását.

A vádirat felolvasása után a törvényszék kihallgatja Jauner színházigazgatót. Vádlott nem vetkesnek nyilvánítja magát és kijelenti hogy a nézőtér és az épület többi részzeit hanyag állapotban vette át. A javításokat saját költségén akarta eszközölni, de a színház tulajdonosa nem adta meg az engedélyt.

Rögtönítelő bíróság.

Rögtönítelő bíróság ült tegnap össze Veszpremben Rác Kálmán szentkirály-szabadjai lakos, elvetemült s több ízben büntetett egyen — ki egytálla diplomás jegyző — e hó 21-én két czinkosa társaságában megtámadta a 74 éves Csik József veszpremi henteset a Vörösberey mellett fekvő szőlőhegyi lakásában s iszonyu kínzások közt vallatta, hogy pénzt adja elő. Mivel az öregnek kevés készpénz volt, Rác egy az almariumon a lámpa mellett fekvő szőlőhegyi metszőkést fölkapott s iszonyu vandálizmussal agyba-főbe verte és szurkálta. Hajnalban felöt órakor Huszár János, az öreg mindenese ott lelte az öreget verbe fagyva s rögtön jelentést tett a jegyzőseggel. Reggel 7 órakor már a vörösbereyi jegyző, Hetessy Dániel az esetet a veszpremi szolgabírósnál is bejelentette, úgy hogy mire Rác Kálmán Veszpremben felé akart jönni, a pandurok már szemben találkoztak vele, s visszakísérték szabadjai lakására, hol nála megtalálták Csiknek négy arany gyűrűjét, egy penzes zacskót véresen és Rác Kálmánnak levettét véres inget. A rablogyilkost azonnal beszállították a megyei börtönbe, s ott a legelső kazamatá-börtön-célak egyikeben helyezték el. Hoszta szomszéd-ságában. Ajtajánál külön örül a fegyveresen. Az összetört ösz Csiket is beszállították veszpremi házához s itt Sándorffy Miksa járási orvos gyógyítása alatt áll. Az áldozat fején, homlokán, nyakán nem kevesebb mint 23 seb tátong; több helyen koponyacsont törés is van s egy helyütt az agyvelő kilátszik Rác tagad mindent.

Színház.

— „A GASCOGNEI.” —

Tegnap este mint újdonság került előadásra Souppének „Gascognei” című operettje, mely több vidéki színpadon óriási sikerrel adott.

Nálunk nem tett hatást. Legalább nem olyat, mint a melyet az előző hírek után várnunk lehetett. Ennek főokát azon körülményben találjuk, hogy ez újdonság az idény utolsó hetében kerül színre, akkor, a midőn az enek-karok megfogya bar, de törve is rendesen már csak marquiroznak és így Souppé követelményeinek saját fogya ekossággal fogva epenséggel meg nem felelhetnek.

Az operette szövege, mely minden szellem nélkül van megírva, a gascogneiak közmondásos nyíltságát, becsületességét, helyelközeli pedig egyszerűségét tünteti fel.

A mint ebből láthatni, a thema nem új, a mennyiben ily gascognei alakokkal számos regény és novellában már volt módunk találkozni; ugyintzen nélkülöz az újdonság ingert a másik főalak Mary, ki nem más, mint régi jó ismerőstünk a „Kékszakálú” nő kiadásban (persze szakál nélkül). A zene szörnyűen tudakoskodik. Opera szeretine lenni, — de nem az. Operetennek kellene lenni — de tiltja komolysága. Így aztán sem opera, sem operette, hanem oly megzenésített 4 felvonás, melynek finaleit zivessen megbocsájít a felvonások többi részleteinek gyengeségéit, nehé pedig banalitásait. A finalekban, illetve ensemblekban mindenütt Souppé mesteri rendezéseit

dig téged arra, hogy nőd vagyok, légy ószinte hozzám. En mindég foglak szeretni bármi történjék is.

— Most még nem; talán rövid időn. Légy kitartó még egy ideig kedvesem; s tőrjél velem.

Tekintete bizonytalanul tévőzött, hanga tompán kongott, midőn most Anna kezét meg szorította és elhagyta. Bármi volt is bánata Anna — mint előbb Laurának is mondotta — nem kételkedhetett szerelmében.

Es midőn a gróf a nappali szobába viszatért, mosoly volt arcán, s vidám hang ajkain, s majd Gravesvel beszélt, majd ismét nejevel nevetett, úgy, hogy vendégei minden legkisebb gondolkodás nélkül esküt tettek volna arra, hogy a grófnak van legkevesebb gondja a világon.

XI. FEJEZET.

Egy pillantás Percival székrenyőbe.

A fiatal lord most folyvást beteggebb lett. Végre három heti kinos szenvedés után meg halt anyja mellé tetetett. A gróf nővére el hagyta a kastélyt, hogy egy kis kirándulást tegyenek, az öreg még mindég ott volt, s jaggatásai és sohajjaival szakítá felbe a csendet — különösen ha a lépcsőkön ment vagy a folyásokon volt.

Carr — ki a temetésre kijött — szinte ott volt még. Egy napon kimentek Percivalval setálni és utközben Gum asszonnyal találkoztak. A gróf megállt és szokott szívéllyeséggel beszélgetett a nővel, most már nem volt oly ideges mint azelőtt, és a házibéka is visszatért hazukba.

— Nem is merek egy résztvevő szót sem mondani mylord, — mondá Gum asszony: — Pedig mi igen nagyon sajnáljuk önt. Egészen oda volt tegnap Jabez, midőn a temetésről hazá jött.

ismerjük fel; különösen all ez az első és 3-ik felvonásról, melyeknek befejezése a hatást semmi körülmények között sem fogja eltérteszhetni. A 3 felvonás finaleja az operette zenének valóságos gyöngye, a melyet maga Souppé is keveset gondolt ki.

A lírayzenés számok közül Cascaritta 3-ik felvonásbeli dala (durban) — a buñó-ének részletek közül a második felvonásbeli duett Crustillac és Mary között, (gyönyörűen és eredetien megzenésített kölcsönös életrajz) ugyanazon felvonás „fonókara”, továbbá a 4-ik felvonásbeli Strauss féle keringőben végződő kettős Cascaritta és a Kormányzó között emelhetők ki.

Általában véve a zene sok kívánni valót hagy innen. Legfőbb hibája, hogy majdnem minden zene szám a főthemát ismétel, a mi unalmas egyhangúságot okoz, különösen mert az egyes zenerészletek is operaszertűen nagyon is hosszadalmasak s nehé vontattak.

Egy másik sarkalatos hibája pedig abban rejlik, hogy instrumentációja nagyon tömör s túlságózott, a mi által az éneket nagyon gyakran teljesen elnyomja.

Az előadás maga sem volt a legösszevágóbb és így így nem csuda, ha a közönség csak helyenkint adott kifejezést tetszésének.

Áttérve a szereplőkre, első helyen említjük Kreszányi Saroltát, kinek játéka ez este is kitűnő volt. Sajnáljuk, hogy enek tekintetében nem elégitett ki emyire, a minek okát enekparthiájának felette magas fekvésében találjuk, melynek hangja sehogy sem bír megfelelni.

Halmany (Cascaritta) különösen a 3-ik felvonásbeli dalaért kapott megérdemelt tapsokat. — Ezuttal játéka is jobb volt a rendesnél.

Csatár (Croustilac) pompás szerepet teremtett, mely egyeneségek és hangjának minden tekintetben megfelel.

Latabár és Berczy egyikeztek halálatlan szerepeiknek megfelel.

Az enekkarok rendkívüli gyengék voltak, a mi ez operettnek, a hol első sorban a karokra van a főlyu fektetés, különösen feltűnt és zavarólag hatott.

A zenekar Delin karnagy vezetése alatt mint rendesen praecise játszott és kísért.

Szabolcsi Lajos.

Irodalom és művészet.

+ A „Milimari” pályanyertes népszimű összes kedvelt dalainak II. füzeté a „Harmoni” kiadásában megjelent. — Tartalma ez: 1. Hogy ha szeretsz, esokolj meg. 2. Hogy ha piros orczád nézem. 3. Messze keklük a Duna. 4. Üzentem én a szülő anyámnak. 5. Jöjj ide, nézz a szemembe. 6. Feza, czicza, kukorica, palacsinta. 7. Zold berekben szépen szöl. 8. Itt van az ősz. 9. 10t dal. 10. A „Milimari.” (Couplet.) E füzet ára 1 frt 50 kr.

© Erdélyi Mikos Roza asszony, lapunk munkatársa, legújabb művét Stefania főherczegnőnek megküldvén, ő fensegve udvarmestert hivatalától elvasolt vette: Stefania koronázóköszönő es. es kir. fönsege legmagasabb nevében van szerezésen Nagyságodnak tudtára adni, hogy: Jelenetek az élethöl czimzett szép műve igen kegyesen fogadtatt, hogy ő fönsege Nagyságod iránti legszivesebb köszönetével megbizni méltóztatott. Prága, 1882. ápril hó 20-án. Pálffy, tábornok.

|| Kepkiallitás a vidéken. A kiállításokat rendező bizottság a következőleg alakult meg: Igazgató Hutera Bela építész. a rendező bizottság tagjai: Spányi Bela, Mesterházy Kálmán és Margitay Tihomér. A Szekesfehérvárt rendezendő első kiállítás után Kassán, Eperjesen, Miskolczon, Szegeden. Debreczenben, Zomborban, Kolozsvártól és egyéb magyar városokban fognak kiállításokat rendezni.

A gróf igen komoly tekintetet vetett rá a melyet ő — úgy látszott meg is értett.

— Igen, igen nehéz gyermekünkötől megvalni, az első fájdalom után, rendesen azzal vigasztaljuk magunkat, hogy ők egy jobb életre tértek, a hol sem bánat sem fájdalom nem szomoríthatja őket. Majd később mi is egyesülünk velök.

Aztán könnyes szemmel távozott és hálás öröm fénylett szemében. Még egy másik hu is volt oda fent, megtisztulva a büntöl és bánattól várt ő reá; és ő tudta, hogy a gróf arra gondolt, midőn vele beszélt, és őt arra emlékeztette.

— Carr, kezdé kis szünet mulva a gróf beszédét, — En még nem mondtam el neked a dráma végét, végre előkerült Gordon Georg a főczinkos, ő Angliában élt és halt.

— Lehetetlen.

— Igen, Calneba. Ő e szegény nő fia volt.

Carr magyarázatot kért. Ő tudta, hogy e nő az egyházi neje, és Mirrable nővére. A gróf elbeszélte az egész esetet.

— Valahányszor láttam, mindég valami különös hatást gyakorolt rám. Ő általam viselt és arcát barnára festette, és meg gyermekkorában elkerült szemem elől, azonban bár mikor néztem a rég midőn volt valami rajta, a mi engem is rá mul időre emlékeztetett. Azt hiszem szemei okozták azt. Te hallgatni fogsz erről Carr, a szülőök végett. Kivülök, még négy egyen tudja de azok biztos emberek: nóm, atyja, Hillary és én.

— Jó reggelt, gróf ur!

E mord köszönés, egy mord nótul jött, ki épen mellettköt haladt el. Jones Lydda volt; ő mint rendesen harczaborulva volt az egész világgal és most ferjét kereste a falu összes

Napi hírek.

— Adó kivétő, bizottság. Értesitem debreczen sz. kir. város adót fizető lakosait, hogy a folyó évre megalakult adót kivétő bizottság f. évi ápril hó 27-dik napján d. e. 9 órakor a város ház kistanácsstermében, megkezdí működését, a mikor is az 1876 XV. t. cz. 2. rész 1 fejezete alapján a III és IV-ed osztályu kereseti adó, nyilvános számadásra kötelezett válalatok és egyletek adója és tőke kamat adó, a már megállapított sorrend szerint — fog tárgyalás alá vétetni. Mire azon hozzáadással hívom meg az érdekelteket, — különösen pedig a tőke kamat adót fizetőket, hogyha és a mennyiben, a javaslathoz hozott adó ellen, kifogásaikat volnának, kifogásaikat okmányokkal támogatva, terjeszsek a bizottság elé. Végre megemlítem, hogy a sorrend szerint legelőbb a kamat adó fog tárgyalatni. Debreczen, 1882. ápr. 24-én Bérésy Sámuel bizottsági elnök.

— A „De fain. de fain” refrainú dalt, melyet Blaha Luiza asszony oly rendkívüli hatással énekelte el nehányszor, hogy valóságos lázba hozta a deb. közönséget, mint értesülünk, Szentirmay Elemér jeles esztendőszervő írta s az az „Öreg bérés” című népsziműhöz általa készített dalok egyike. — Szentirmay egyike legkitűnőbb zeneszerzőinknek s dalait nemesak itthon, de külföldön is nagy hatással adják elő s ma-holnap bejárják a világot. Berlinben például a magasabb körök által rendezett estélyeken Benczy Gyula ott időző zenekara által reproducálva nagy előszerésszel részeselenek. — A napokban pedig egy san-franciskói impressariótól kapott felszólítást dalai megküldésére, hogy azokat hangversenyi műsorába felvehesse.

— Köszönetnyilvánítás. Feledhetlen jó édes atyánk, Duchon Károly temetése alkalmából a „Tisza” biztosító társaság tekintetes igazgatója a boldogultat, mint a társaság legreggibb alkalmazottját, a maga halottjának is tekintvén, oly nemes szívű részvétet és nagylelkű érdeklődést tanúsított irántuk, hogy mely gyászunkban is kedves kötelességünknek tartottuk örök halánk és forró köszönetünk nyilvános kifejezését. Nem különben fogadják a „Tisza” igen tisztelt hivatalnokai, kik az összes igazgató urakkal élőkön testületileg voltak szivesek a végtesztesség-telen megjelenni, valamint a többi biztosító intézeti képviselők szinten testületileg részt vett tisztelt közegeli, kik mindannyian kartársi részvétükkel nem csupán az elhunytat tisztelték meg, hanem gyászos fájdalomunkat is megnyugvást és vigaszt szereztek, hálás köszönetünk mindazon jó rokonokkal, barátokkal és ismerősökkel együtt, kik megjelenésükkel mély fájdalomunk első vigasztalói voltak. Duchon Ilona és Mariska.

— Színházunkban a jövő heten szerdán lesz az utolsó előadás. Ez alkalomra Somló Sándor epilogust írt, mely a társulat bucsuzójául fog szolgálni. — Innen a társulat Nyiregyháza-ra megy a s ott május 6-án szombatban kezdi meg az előadásokat Csiky Gergely „Czifrayomorság”-ával. — A nyiregyháziak élénk érdeklődéssel várják a jeles társulat megérkezését.

— Gyászjelentés Szentgyörgyi Mihály mint férj, Amália mint leánya, özvegy Szentgyörgyi Ferdinándné Tatay Erzsébet mint menyő e ennek gyermekei mint unokák, egyetlen testvére József nejevel Pataky Borbálával s gyermekeivel, szomorodott szívvel jelentik felejtethetlen neje, illetőleg édes anyja, nagyanyjuk, testvére és rokonok nehai Szentgyörgyi Mihályné, született Liszky Zsuzsanna asszonnyal hosszas szenvedés után folyó évi ápril 24-dik napján, reggeli 8 órakor, életének 71-ik boldog házasságának 52-ik évében történt halálát. A boldogultnak földi részei folyó évi ápril 26-án, d. u. 3 órakor fognak egyházter

korcsmaiba. A gróf megvolt arról győződve, hogy az ő rosz nyelve kergeti oda férjét.

— E nő volt Pike legnagyobb ellensége, de bizonytal nem gondolta, hogy oly közeli rokonságban legyen vele.

— Közölte azt már nőddel. — kérde Carr, a beszéled más tárgyra fordítva.

— Nem. En nem tehettem mindaddig, míg a gyermek életben volt. Most már rövid időn elmondom.

— Es az öreg? — Nem küldöd őt el házadtól?

— Nem küldöm el! Ah mennyire szeretném azt tenni. Istennek hála, ismét visszakaptam erkölcsi bátorságomat. Igen meghatva monda a gróf e szavakat és megemelte hozzá kalapját.

Az öreg grófné hatalma véget ért; nem engedé többé, hogy házi békéjét felzavarja. Talán kényszerülve lesz, hogy egy bizonyos összeget adjon neki évenként de ez csekélység volt a grófnak. Nem akarta mindjárt, fia halála után e tárgyat előhozni hanem pár napig várni és csak azután szándékozta vele beszélni, azonban az öreg maga rövidítette meg az időt, a mint a gróf nem sokára tapasztalhatta.

E napon igen szomorú és csendes volt a társaság az egész ebéd alatt, egyedül az öreg nem hagyta magát etvágyában megzavartatni. Öltözete fekete gazeből állt s fején nagy fehér turban emelkedett. Igen k túnt etvágyal evett; mialatt fejében egy tervet kovácsolt, mindjárt az Eduard halála után gondolkozott ő ezen, és csak arra várt, hogy a cselekedés vissza huzódjék, s rögtön elő állt vele; természetesen arra is számított, hogy a gróf most igen lehagolt fia halála miatt, tehát könyebben meg nyerheti őt czelejának.

— Beszélmi akarok önnel Hartledon, — mondá mialatt a finom vörös bort szörpölte.

342. sz. nagyten vánd-ur Mely v. nait, ba hívjuk. béke ha... juk Győ zatát k... Elhatá nagyobb büntetet nak, ug meg nem 50 botcs által, ha kor ő r ságban 1719-ben... nyoghy ben me... szünk h... juk a k... zat ez i... mult év... nyira me... — házban tak, mel arabs k... merede ugrani e riti. Az ügyes g... este ige... telen vo... Az új s... big, de keresztet segits! — ség term... ben, á... Rendkívü ölynre g... ladt ki s... elhamvas lan urad keresztül dőnek, s... járosá g... mint lev... erkölcsü gyujtogat ket hely... gyujtotta melyet... terről; M... tánez pro... meg, hos... érdekes... velező. E... a szabó f... rad nála, gát kielej... Végre kil... lyan, s az... pirost me... le beraga... te a tőr... aggodalm... egyháza... szent. D... felelke M... Markovsz... vén, egy... a felhár... írta fel... Meguntuk meg szent... eszeveszt... — Es nag... mel. — A... — feláll... öltözve gy... mint az ö... val? — M... — C... — E... adja át ne... szetesen il... halgat mos... szerencsétl... Elster val... ben, nem l... s kárlátot. — M... kapja, — A ská... senksem i... — E... ard? — k... A g... melyből az... selés — é... — M... — folytatá dedot tová... veszem és... ket fedezni... — En... felelt a gró... — Ó az én tu... — Es... tétel nem l... rad. — Ö... öreg dühös

rek.

342. számú háznelgyűlésnek, azután a ref. nagytemplomban tartandó rövid ima után a város-utcai sarkterbe örök nyugalomra tetetni Mely végtszességételre a boldogultnak rokonait, barátait, ismerőseit bánatos szívvél meghívjuk. Debreczen, 1882. ápril 24. Áldás és béke hámyaira!

Tempora mutantur. Érdekesnek tartjuk Győrmezőnek egy 1719-ből kelt határozatát közölni, mely hangzik a következőképen: „Elhatározott, hogy azok is, kik az Isten nagyobb káromlással ingerlik, 12 ftr bírsággal büntetendők; valamint azok is, kik dohányoznak, ugyanígy azok is, kik az ünnepeket meg nem ünneplik; ha pedig fizetni képtelenek, 50 botesapára ítélandók el a helyiség bírójá által, ha pedig a bíró tudva nem büntetne, akkor ő maga az alispán által 12 ftr pénzbírságban elmarasztalandó. Ne tessék feledni: 1719-ben hozták a határozatot.

Szunyoghy József az ős régi Szunyoghy család egyik tagja életének 69-ik évében meghalt. Foltényi Vilmos veterán színművésznünk holnapi jutalomjátékára ismételve felhívjuk a közönség figyelmét. A mulattató bohózat ez idényben még nem adatott elő, míg a múlt évben háromszor is elő kellett adni, annyira meggyerte a nagy közönség tetszését.

Vallásos országnak. Egy moszkvai színházban nemrég valami szenzációs drámát adtak, melynek egyik főjelöltje, egy oroszán és arabok közti küzdelem képezte. Az oroszán meredek magaslata máskül fel s épp le akar ugrani ellenségére, midőn ez egy lövésre letérít. Az oroszán szerepét Alexievics nevű ügyes gimnasztikus játszotta, de mert egy este igen megütötte magát, az igazgató kénytelen volt mást belebújtatni az oroszánbőrbe. Az új szer-plő elég jól is játszott egy darabig, de midőn a lövés eldőrdült, felállott és keresztet vette, elküldte magát, „Jóságos ég, segíts!” Azután elrohant a szíkláról. A közönség természetesen homéri kacajba tört ki.

Nagy tüz. Ipoly-Nyeken, Hontmegyében, apr. 21-én este 9 órakor tűz támadt. Rendkívül nagy vihar volt, a lángok 60-80 ölnyire gyújtottak. A postamester juhalka-gyuladt ki s onnan a tűz számos földmivelőházat elhamvasztva, átcsapott az esztergomi káptalan uradalmi tiszt lakára, majd az országúton keresztül és nagy pusztulást okozott. Fecske-dőnek, segítő kéznek nyoma sem volt. Az előjáróság mintha nem is létezett volna. Nyéken, mint levelezőnk írja, egy idő óta a ronlott erkölcsű nép ugyszólván rendszeresen ulti a gyújtogatást. Nem reg is két paraszttestvert két helyen biztosította a hazát, azután felgyújtotta s csak veletlenül derült ki gázságuk, melyért meglakoltak.

Önkénytelen gyilkos. Egy táncmesterről; Markovszkyról, ki Párisban a csardás-tánc produkciással gazdag lett s a minap halt meg, hosszasanban megemlékeztünk. Most egy érdekes adatot elevenít fel róla egy párisi levelező. Egy ízben egy szabónak adása volt és a szabó elfogadta, hogy két hétig is ott maradjon nála, de pusztá igérettel nem hagyja magát kielégíteni. Markovszky törölte a kezét. Végre kibuvót talált. „Jól van”, mondá komolyan, s azzal oda ült asztalához, néhány iv papírost metszett föl s az ablakot igezgetve vele beragasztani. A szabó kíváncsian nézte eleinte a táncmester munkáját, de mindinkább aggodalmasabbá vált helyzete, mikor az adós egymásra dobálta a kaudallókat a fat és kőszentet. De azért még mindig visszatartóztatta felelme kifejezését és egy szót sem szolt. Markovszky mind ez előkészületeket megtevéen, egy hasáb fat vett, tintával megázta s a fehér falra nagy betűkkel, a következőket írta fel: „Senkit ne okozzanak halálunk! Meguntok az életet! Mint testvérek halunk meg szegőző által kivégezve!”... A szabó eszeveszetteen ugrott fel helyéről s többit nem

És nagyon kérem halgasson rám figyelemmel. Anna kíváncsi arra, hogy mi jöhet itt felől az asztaltól. Ő egészen feketébe volt öltözve gyászszerszeggel, ő mélyebben gyászolt mint az öreg. Meg akar ön engem hallgatni Percival? Csupa fül vagyok. En már felszólítottam önt egyszer, hogy adja át nekem Mande gyermekeit, — természetesen illő évjárulékkal. Ha ön akkor rám halgat mos nem ért volna bennünket e nagy szerencsétlenség, mert az világos, hogy ha lord Elster valahol más helyt lett volna azon esetben, nem betegsz k meg Londonba és nem kap s kárjátot. Mi soha nem gondoltuk, hogy megkapja, — felelt Percival nyugodtan. A skarlát nem uralkodott Londonban, és senkinek is kapta azt meg Eduardon kívül. — Hogy kaphatta azt meg tehát Eduard? — kérde az öreg csipősen. A gróf valamit mormogott maga elé, melyből az öreg csak e szót — isteni gondviselés — érthette. Mindenesetre már meg halt Eduard, — folytató a lady, — S önnök nincs jó a Mandetot tovább vissza tartani. En őt magamhoz veszem és nevelem, de önnök kell a költségeket fedezni. En soha sem fogok Mandetól megválni, felelt a gróf szilárdan. Ön nem tarthatja őt jogosan vissza. Ő az ön tulajdon unokája. — És az ön tulajdonom gyermekem. E tétel nem használ önnök lady. Mande itt marad. — Ön rossz ember Hartledon! kiáltott az öreg dühösen. — Kérem, nyujtsa ide a bort.

nem láttak a táncmester lakásának a környékén sem. Egy állatszedítő nő veszelében. A Majna mellett fekvő Frankfurtban e hó 18-án este miss Cora bement a vadállatok ketreczébe. Ugy látszik a ketreczével jobbet foglalkozott a nagy himmedével, a mi a nőstény medve féltékenységét annyira felebresztette, hogy miss Cora jobb lábának alsó czombjába harapott egész a csontig. A leány jalkiáltására a medve meg huzódott egy sarokba. Miss Cora ekkor elhagyta a ketreczet. A seb nem veszélyes, 26 év óta az első eset, hogy Corát az általa megszedített állatok egyike megrapták.

Borzasztó halál. A fővárosban az összekötő vasút vágányán egy emberi holttestet találtak. A fej a testről le volt vágva. Valószínű, hogy öngyilkosság forog fenn, t. i. hogy az illető az ott rogbó vonat elébe feküdt, melyek a sírre fektetve. A Rókusba szállították. Eketés a pápa által. Szerdán, e hó 26-án vezeti oltár elé de Rietti Canalle lovag. Pecci Anna kísasszonyt, a pápa unokahugát. A menyasszony kérelmére, kinek szülei elhaltak, az esketési szertartást maga a pápa fogja megtartani, még pedig a vatikáni magánka polnában. Ez alkalommal a pápa, családjának valamennyi tagját, ezek közt két olasz tisztet is, maga köré fogja gyűjteni. Az utóbbiak azonban polgári öltönyben jelennek meg.

Töltött közel gombok. Odessából igen érdekes merényleti történetek irnak azon megjegyzéssel, hogy azt igen sokan elhittek. Egy orosz tábornok kihallgatást kért a cárnál, s miután ezt megkapta belépett az elfogadó terembe, melyben a czar testőreitől körül véve időzött. Az első szavak után melyeket a tábornok mondott, hirtelen összetette kezét, mintha imádkozni akart volna, ezután egymáshoz uttóte közel gombjait, — mire meglehetősen heves robbanás volt hallható. A robbanás ereje a czárt néhány lépésre tova hajtotta, — ha nem azért sértelet maradt. A merénylő azonban halva rogyott össze. A mai attentátumos világban tehát már azon sem lehet csodálkozni, ha a kapanyél is elsül.

Életbiztosítás az orosz udvarnál. Gacsinában a következő, nem épen érdektelen történetet jár szájról-szájra. Mielőtt a czar visszavonult Gacsinába, Pétevarat az Anischkoff palotában lakott. Ez körülbelül kilenc hónap előtt lehetett. Akkor tájban egyik nagyobb londoni biztosító társaság ügynöke jelent meg az udvarnál, s Sutzoff tábornokkal sürgősen óhajtott beszélni, mert ajánló levele volt hozzá üzleti ügyében. A czar veletlenül értesült arról, hogy biztosítási ügynök jár a palotában, azét feltette magában, hogy inkognitó megtréfálja. Sándor czar, ki folyékonyan beszél angolul, magára vette vadászának egyenruháját, s egy felsőtet szobában, hol ő es Sutzoff tábornok voltak, fogadta az ügynököt. Egy tapet-fal mögött pedig a czárne hallgatódzott. Az ügynök kérdesere, hogy mivel szolgálhat, a vadásznak átöltözött csaszar kijelentette, hogy szeretne eltezt néhány ezer rubelre biztosítani. Erre az ügynök azt mondá, hogy mint a csaszar személye körül levő vadászt csakis a rendes díjjutalek kétszeresért biztosíthatja tartulata. A vadász erre nem folytatta az alkudozást, s még csak azt sem kérdezte meg, hogy hát a czar életének biztosításáért hányszor magasabb díjat követelne, mint más közönséges halandót.

Rablógyilkosság. Szombathelyről írják. A szomszéd Stájerországban, Harzergerd közel a Zeiler-Viertelben egy Lachner nevű polgár házához a napokban két korommal befektett ember allított be. Az ajtó megzörgött. „Ki az?” hangzott belülről. „Az őrdjártból valók vagyunk” — volt a válasz. Az ajtó felnyit s a két haramia belépett. Lachner es neje az ágyban feküdtek. A férfi erre felug-

rott az ágyból, mire az egyik rabló tüstént kereszülőtte; erre mind ketten a halálra íjedt asszonyrak estek, ki oda is adta nekik 20 ftr készpénzt. A rablógyilkosok Lapincs-Ujtelekről atjtek a határszélen s onnan egy cigányt költöttek el Pinkaföldére, hogy ruhát hozzon számukra, de a cigány nem tért vissza hozzájuk. A gonosztevők innen Buglócra értek, hol a korcsmában dorbezozás közben úgy összeveszték egymással, hogy fegyvert ragadva az egyik a másiknak czombjába lött. Ezalatt többen jtek a korcsmába, kik a korcsmárosnak segélyt nyujtva a bűnösöket kemény tusa után megkötözték s a segélyhívásra megjött pinkatói rendőrségnek átadták. Az egyik Jánisz Mihály lődösi, a másik Danzinger Ernő Ferencz tattenbergi (Ausztria lakos. Büntetőket mindketten bevallották az felső eöri kir. járásbírósnál. Pisztoljokat, hosszú késeket s egyéb veszélyes eszközöket találtak náluk.

Az orosz czar koronázásán nemcsak az összes európai és ázsiai fejedelmek, de maga a pápa is képviselve lesz. Ez annyival is különösebben hangzik, mert ő szentsége eddig haragot tartott az orosz kormányval. A pápát Howard bírnok fogja képviselni s néhány gárdista is fogja kísérni a világra szoló ünnepelességre. Kejüt zás négykézláb. Nagyváradon közüti vasút épül, a melyről egy valaki azt vitatta, hogy azt f. hó 15-én átadják a forgalomnak és ő e napon a pályát vagy a vasuton járja be vagy pedig négykézláb. — Ellenfelei irásban foglaltak e jövődőst, száz ftr vinkulomot csatolotván a kötelezvény mellé. A fogadó, hogy száz forintját el ne veszítse, e hó 18-án ejjel a „Laszlo” malom mellett a pályára lepett s tanuk előtt Várad-Velenceze végéig ment a közüti vasút sinei között — négykézláb. Tüzes krájkil. A „Frank. Ztg.”-nak írják Ansbachból, hogy ott újabban olyan „amerikai fehérméneket” hoztak forgalomba, melyek a legnagyobb mértékben veszélyesek. Az ingek gallerei t. i. mérgeanyagokat tartalmaznak, s még ezen felül annyira gyuleknyak, hogy alig kell hozzá tartani az egő gyufát s azonnal tüzet fognak és egy szempillantás alatt hamuva égnak. A ki háromszor lött magára. Nagy-Körösről nem mindennapi öngyilkosság hírt vesszük. Papp Imre harmadéves preparandiai növendék f. hó 20-án egy hat lövetü revolverrel háromszor lött magára künn az udvaron, s mert a három lövés nem használt, negyedszer is megkísérelte a lövést, de ebben testvere, ki szinten tanuló, megakadályozta. A harom lövésből egy golyót kivettek az orvosok, de kettő a szerencsétlen ifjuban maradt. Öngyilkossági kísérletek okát nem akarja elárulni. Eletehez semmi remény.

hogy a nemesítéskétől a tulságos nedvet elvezessék. Ezen szívjárok vagy még ugyanazon évben levágnak, mihelyt feleslegessé válnak vagy később szünte nemesítettnek. 2. Az ágak levágásánál a korona alakja az irányadó s az ágak végéből annyit lehet levágni, hogy a visszamaradó csonka vége 2-2.5 hüvelyknél vastagabb ne legyen. 3. Mindegy, akármelyik nemesítési módot alkalmazzuk, fődolog az, hogy az oltás helyét jól bekössük és bekenjük. 4. A beoltott nemes galynak a madarak által való kitérését megakadályozhatjuk úgy, hogy ha az oltóágak felett ivalakban meghajtott fufavessző két végét a nemesítési hely alatt az alanyhoz kötjük. Ekkor ugyanis a madarak sohasem szállanak az oltógalyra, de az e felett ivalakban elvonuló fufavesszőre, s így amannak artalmára nem lehetnek. 5. Ha egyik vagy másik oltógalya ki nem hajt, az alanynak megfelelő ágát a legelső ifjú sarjok vissza kell metszeni és ezen ifjú sarjot még azon nyáron beszemezni, hogy a nemesítés mindenesetre biztosíttassék.

Legujabb. A „Debreczeni Ellenőr” eredeti táviratai. (A Magyar távirati iroda eredeti srgönyei.) Bécs, apr. 25. (Érk. d. u. 2. ó.) A delegatiók hetes bizottságának összlésén a törleési differenciák nem egyenlítették ki. A közös szavazás valószínű. Alexandria, ápril 15. (Érk. d. u. 2. ó.) A katonaság beavatkozása miatt, a kabinet veszeljeltetve van. Varsó, ápril 24. A Pol. Corr. jelenti: Sz.-Pétervárról külön bizottság Kutaisow gróffal elen Dél-Oroszországba indul, hogy vizsgálatot tartson, az utóbbi zsidóüldözések ügyében. Berlin, apr. 25. (Érk. d. u. 2. ó.) A szövetségeles elfogadta a dohány monopóliumot. Zágrab apr. 25. A tartománygyűlés az országos alapokról szóló előterjesztést elfogadta. Zsvikovics válaszólván Starcevicseknek, az „Agrarier Zeitung” elleni szavaira, ráczelt Starecevicsek Rauch kormányzatához való kétertelmü viszonyaira. Starcevicse feleletben az elnököt akadályoztatván, azt kiáltja, hogy ha itt nincs megengedve becsületét igazolni, majd a pisztolyok beszélnek.

Debreczeni Színház. Bérlét. Szűnet. Szerda, apr. 26-án Foltényi Vilmos jutalmára Színházi képtelenségek. Bohózat 3 felv. Vasuti személyvonatok menetrende.

Indulá. Budapestre, Csejédtre Nagyváradra: délután 12 óra 36 perczkor. este 9 „ „ „ „ Nyiregyhádra, Miskolcra, reggel 7 óra 57 „ d. u. 3 „ 25 perczkor. este 9 „ 20 „ Szathmárra, Királyháza: reggel 4 óra 10 perczkor. délután 4 „ 24 „ Erkezés: Budapestről, Nagyváradra reggel 3 óra 45 perczkor. d. u. 3 „ 1 „ Miskolcra, Nyiregyhádról: reggel 9 óra 09 perczkor. d. u. 12 „ 21 perczkor. este 8 „ 12 perczkor. Szathmárról, Királyhádról: délelben 11 óra 54 perczkor. este 8 „ 07 „

Felolós szerkesztő: Vértesi Arnold. Főmunkatárs: Karczag Vilmos. Kiadó: Kutasi Imre.

MATTONI-FÉLE GISSHÜBLER legistább egyenes SAVANYU-KÚT legjobb Asztali-és üditó ital, kitünő hatásának bizonyult köhögéskor, gégo bajoknál, gyomor-és hólyag hurutnál. ÉDEOSEK (az emesztés elősegítésére). Mattoni Henrik, Karisbadban (Csehország).

1. Egyszerre nem szabad a fának minden ágát beoltani, de csak néhányat, az ugynevezett vezérágakat, s ezek mellett némely szívóágat bántatlanul kell hagyni, oly czélból,

